

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๘

พากันฟื้นจิตใจ

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะ จากหน้าปัญหาธรรมเว็บไซต์หลวงตา คนแรก

ครั้งแรกที่ภาวนา ยังไม่มีคำบริกรรม แต่จิตสงบและนิ่งดี เมื่อนั่งภาวนาระยะแรก นานเป็นชั่วโมงแต่ความรู้สึกว่านิดเดียว ต่อมาได้กราบหลวงปู่ฝั้นท่านได้สอนลูกภาวนาใช้ คำบริกรรมพุทโธ จิตเปลี่ยนไป จิตที่เคยนิ่งเปลี่ยนเป็นสภาวะต่างๆ สุดแท้แต่จะเกิด ต่อมาได้กราบหลวงตาอุกรู้จักวิธีพิจารณาสุภะ สติและปัญญาเกิดเปลี่ยนอีกในระยะหลัง ขณะภาวนา จิตมีกำลังสมาธิดีขึ้น ปัญญาเปลี่ยนไป สลับกันไป มีเจริญมีเสื่อมเป็นไปเรื่อยๆ ครั้งหลังสุดกำลังสมาธิดีขึ้น เกิดสภาวะธรรม ลูกจึงกำหนดสุภะ แต่ช้า ปัญญา ก็แก้ไขไปเรื่อยๆ จนกำหนดธาตุดินทั้ง 2 อย่าง สภาวะธรรมที่เกิดขึ้นทำให้เหนื่อยหมดแรง เหมือนหัวใจจะวายให้ได้ แล้วเกิดสภาวะธรรมอีกครั้งเป็นเสียงดังราวกับฟ้าผ่า แล้วทุกอย่าง เงียบลงไป มีแต่ความสงบจนถึงเช้า ทุกอย่างเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ความเหนื่อยล้าไม่มี กลับสดชื่นดี ที่เป็นทุกข์เนื่องจากตั้งแต่นั้นมาสมาธิที่เคยได้อย่างแน่นหนาเหมือนเบาบาง ลง เหมือนไม่เคยภาวนาเลย เป็นทุกข์มากพยายามพิจารณาสุภะต่อไป เหมือนขาดกำลัง การภาวนาเป็นเช่นนี้มาหลายปีแล้ว กราบขอขมาหลวงตามเมตตาชี้แนะลูกให้หมดทุกข์ ด้วย (จาก जानเดียว)

หลวงตา ข้อที่ว่าไม่มีคำบริกรรมนั้น ท่านอาจารย์ฝั้นท่านสอนให้มีคำบริกรรมก็ ถูกต้องแล้ว ที่ทุกวันนี้ไม่ค่อยได้เรื่องได้ราว ความไม่ได้เรื่องได้ราวคือคนเริ่มหมดราคาไป มากเข้าแล้ว ครั้นต่อไปหมดราคาแล้วตายเลยนะจะว่าไม่บอก โอ้ย มันมีทุกแบบ เอ้าว่าคนต่อไป

ผู้กำกับ คนที่สองครับ

ลูกสังเกตพัฒนาการของจิต หลังจากไม่ยอมให้พุทโธ และสติเปลวไปได้ ตามหลวง ตาเมตตาสอนเสมอมา อาศัยแรงตั้งใจ และบูชาคำสอนของหลวงตา จิตใจจึงไม่ยอมแพ้ ถึงจะแว็บเปลวไปแต่ก็รีบดึงกลับมา จิตมันแน่นหอดอยู่ท่ามกลางจิต ยิ่งถ้าออกไปเจอเรื่อง วุ่นวายข้างนอก สถานีผู้คนพลุกพล่าน จิตก็ยิ่งหดนิ่งเข้ามา สงบ เหมือนอยู่คนเดียวในห้อง เงียบ แต่สภาวะแวดล้อมไม่เงียบ ที่แท้มันเงียบสงบ เย็นอยู่ข้างในจิตเราเอง เหมือนมี ความระมัดระวังมากขึ้นแจ้คะ ทั้งๆ ที่ต้องทำงาน เจอคนวุ่นวาย แต่จิตมันเหมือน ระมัดระวังโดยอัตโนมัติ คือเจอความวุ่นมาก จิตยิ่งต้องระวังมากขึ้น ทีนี้จิตดูเหมือนมีฐาน ความสงบ จากสติและคำบริกรรมแจ้คะ เมื่อพิจารณาทางปัญญา มันดูรวดเร็ว มองหนัง

เขา หนึ่งเรา ตาในเห็นเป็นเนื้อแดง บางทีขยับขึ้นไปเห็นแต่โครงกระดูก ค่อยเป็นไปตามลำดับเจ้าคะ

ลูกขอเมตตาหลวงตาแนะนำเพิ่มเติมเจ้าคะ (จาก เพื่อนเจ้าตำหางกุดที่สวนแสงธรรม ตอนนี้น้ำมันไปอยู่วัดป่าบ้านตาดแล้ว)

หลวงตา ที่พิจารณานี้ถูกต้องแล้ว ไม่ตอบมาก ไม่มีอะไรพอที่จะให้ตอบมากเท่า นั้นแหละ

ผู้กำกับ ทางสถานีวิทยุสวนแสงธรรมฝากถามมาว่า

1.ทำอย่างไรจะให้เด็กไทยเข้าวัดเข้าวา และอยากให้วิทยุเสียงธรรมเปิดเช่นนี้ตลอดไป

หลวงตา ต้องให้ผู้ใหญ่ของเด็กไทยเข้าวัดเข้าวานำหน้าก่อน ตั้งแต่ช่วงราชการลงมาแล้วเด็กไทยคนไหนจะเหนือครูอาจารย์เหนือพ่อเหนือแม่ไปไม่ได้แหละ อยากให้เด็กไทยเข้าวัดเข้าวา แต่ผู้ใหญ่ของเด็กไทยมันไม่สนใจธรรมะ จะได้เรื่องได้ราวอะไร

ผู้กำกับ 2. สามเณร มีความกำหนดจับต้องตัวชาย-หญิง ถ้าเป็นพระต้องอาบัติ แต่ถ้าเป็นเณรจะเป็นเช่นไร

หลวงตา ก็อย่าจับซี ว่าเป็นอาบัติไม่เป็นอาบัติไม่ตอบ บอกว่าอย่าจับเท่า นั้นพอ

ผู้กำกับ ข้อ3.ทำอย่างไรจึงจะมีศีลบริสุทธิ์เหมือนเดิม

หลวงตา ไม่อยากตอบ

ผู้กำกับ ข้อ 4. เมื่อสามเณรสึกไป 4-5 ปีแล้ว อยากจะกลับมาบวชเป็นพระภิกษุสงฆ์ จะได้หรือไม่ และจะสามารถพ้นทุกข์ได้หรือไม่

หลวงตา ไม่ตอบ ชี้แจง เณรเลอะเทอะอย่างนี้ไม่ตอบ

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย เขาสะท้อนงานบุญประเพณีข้าววัดเราดังนี้ครับ เป็นที่น่าตื่นตาตื่นใจกับงาน “บุญประเพณีข้าว” ที่ทางวัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี ได้จัดขึ้น ณ บริเวณศาลาหลังใหญ่ เมื่อเช้าตรู่ของวันอาทิตย์ที่ 13 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา โดยมีผู้มีจิตเป็นกุศลจากทั่วสารทิศทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ ได้พากันหลังไหลเข้ามาร่วมงานบุญประเพณีในครั้งนี้นับเป็นเรือนหมื่น ทำให้บรรยากาศโดยรอบบริเวณของศาลาหลังใหญ่หนาแน่นไปด้วยคลื่นมหาชน

ในจำนวนนี้มีชาวมาเลเซีย ชาวอินโดนีเซีย และชาวสิงคโปร์ ซึ่งล้วนแต่เป็นศิษย์สายธรรมของหลวงตาพระมหาบัว เดินทางเข้ามาร่วมงานจำนวนหลายคณะด้วยกัน

บริเวณลานกว้างด้านทิศใต้ของศาลาหลังใหญ่ ชาวนาทิ้งในตำบลใกล้เคียงและที่อยู่ห่างไกลออกไป ได้พร้อมใจกันนำข้าวเปลือกทั้งชนิดข้าวเจ้าและข้าวเหนียวเข้ามาถวาย

ให้แก่ทางวัด กองรวมกันเป็นกองพะเนินเทินทึก สูงเทียบกบขาคาของศาลาหลังใหญ่ รวมแล้วประมาณกว่า 1 หมื่นกระสอบ

เมื่อได้เวลาอันควร พระธรรมวิสุทธิมงคล หรือหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด ได้เดินทางเข้าสู่มณฑลพิจิตร ประกอบพิธีประทายข้าว โดยเริ่มต้นจากการเทศน์สอนสาธุชนให้รู้จักกับการรับศีล การสมาทานศีล และการรักษาศีล ต่อจากนั้นพระสงฆ์จากวัดป่าทั้งหมดได้ร่วมเจริญพระพุทธมนต์ ระหว่างนั้นหลวงตามหาบัวได้เจริญจิตตภาวนาบริกรรมน้ำพระพุทธมนต์จนเสร็จพิธี แล้วจึงแจกจ่ายให้แก่สาธุชนผู้มาร่วมงานบุญประทายข้าวอย่างทั่วถึง เพื่อได้อัญเชิญไปประพรมเป็นสิริมงคลแก่นาข้าว ไร่ยี่งอง หรือตามแต่จะตั้งจิตอธิษฐานให้สมปรารถนาในประการใดๆ

จากนั้นสาธุชนทั้งหลายก็ได้ร่วมกันถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์

ที่วัดป่าบ้านตาดแห่งนี้ หลวงตามหาบัวท่านได้สืบสานประเพณีบุญประทายข้าว ตลอดมาเป็นประจำทุกปี การจัดงานของวัดป่าบ้านตาดนับปีก็ยังมีผู้นำข้าวเปลือกมาถวายเพิ่มมากขึ้นๆ ซึ่งในปีที่ผ่านมาได้ถึงประมาณ 7,000 กระสอบ ส่วนในปีนี้อาจจะได้อีกเกินกว่า 10,000 กระสอบ

หลวงตามหาบัวท่านมีเมตตาต่อชาวบ้านอย่างเต็มโลกเต็มสงสาร การทำบุญประทายข้าวทำให้ชาวบ้านขายข้าวได้ในราคาที่เป็นธรรม ตัดปัญหาเรื่องการถูกกดราคา ตัดปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางหรือเจ้าของโรงสี ทั้งนี้ก็เพราะผู้ที่นำข้าวเปลือกมาถวายให้แก่ทางวัดจะเป็นจำนวนเท่าใดก็ตาม กรรมการวัดจะจดบันทึกจำนวนตามที่บอก โดยที่ไม่ต้องไปชั่งไปตวงเหมือนกับการขายข้าวให้กับพ่อค้าคนกลางทั่วๆ ไป บรรดาลูกศิษย์ของหลวงตาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาร่วมทำบุญประทายข้าว ก็จะทำบุญด้วยการช่วยซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาเหล่านี้ แล้วปวารณาถวายให้กับทางวัด โดยไม่มีการต่อรองราคา เจ้าของโรงสีรายใหญ่ๆ ในจังหวัดอุดรธานีก็เป็นลูกศิษย์หลวงตา ก็จะเข้ามาร่วมทำบุญ ด้วยการรับซื้อข้าวเปลือกจากทางวัดไปทั้งหมด สำหรับในปีนี้ทางวัดได้ตั้งราคากลางไว้ที่กระสอบละ 700 บาทเหมือนๆ กันทั้งหมด(หลวงตา คำว่าทางวัดตั้งราคา เหมือนกับหลวงตาบัวตั้งราคาเอาไว้ ตอนนั้นมันขวางหูเหลือเกิน เพราะฉะนั้นจึงขวางหูเอาไว้)

พระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ พระสงฆ์ผู้เจริญในพระธรรมคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างเด็ดเดี่ยวเที่ยงแท้ ย่อมเป็นที่ตั้งแห่งศรัทธาสาธุชน ย่อมนำความร่มเย็นเป็นสุขมาสู่มหาชนอย่างถ้วนหน้าตั้งฉะนี้

ณ.หนุแก้ว

หลวงตา เรื่องปัญหาเลยไม่พูดเลยนะ

ผู้กำกับ ไม่มีปัญหาครับ เขาสะท้อนงานบุญประทายข้าว

หลวงตา ปัญหาที่ถามวันนั้น มีปัญหาสำคัญ ก็คือว่า เอ้าถามมาจะตอบ เตรียมจะตอบแล้วนะนั่น มาผางก็ผางทันทีเลย ไม่ต้องไปหาควาคัมภีร์ไหนละ ออกผิงๆ เลย ถ้าลงว่าเอ้าถามมาจะตอบ เป็นอันว่าพร้อมแล้วนั่น ผางมาก็ผางใส่เลย นี่ละธรรมะปาเป็นอย่างนั้น พูดให้มันตรง ออกจากนี้ทั้งนั้นนะ สาธุ ไม่ไปหาคัมภีร์ไหน คัมภีร์พระพุทธเจ้าอยู่ในหัวอก คัมภีร์สาวกทั้งหลายอยู่ในหัวอก ที่ไปจดจารึกลงในคัมภีร์นั้นคัมภีร์นี้ถอดออกจากนี้ไป แล้วผู้จดจารึกไปก็ไม่แน่นอนนัก แต่หลักใหญ่ได้ส่วนดีมาใช้เราก็พอใจ ผู้แต่งก็อยากให้อุกต๋องนั่นแหละ แต่ก็ผิดพลาดไปได้เป็นธรรมดา เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ ทางฝ่ายรัฐบาลจะจัดเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นมา

หลวงตา ไม่ต้องพูดแหละ ชี้แจงพูด สกปรก พูดจริงๆ นะ แหมโลกนี้สกปรกจริงๆ แต่ก่อนเราไม่เคยคาดเคยคิด เวลารับกันแล้วมันเห็นหมดนี้ มันสกปรกมาก มันจำของมันไปเลยนอกจากไม่พูดเท่านั้น เเฉย หูหนวกตาบอดไป

ลูกศิษย์ แม่ไม่สบายเจ้าคะ

หลวงตา อายุ ๙๕ แล้วนะ ไม่ใช่เล่น เอ้า ให้หายไปตามสภาพคนแก่ จะให้มาเป็นหนุ่มเป็นสาวเหมือนแต่ก่อนไม่ได้แหละ พระธรรมท่านไม่นิยม จึงต้องบอกไปตามธรรม อยู่เย็นเป็นสุขไปตามสภาพคนแก่ ก็ว่างั้น ไม่ได้ว่าให้ย้อนเป็นสาวอีกนะ ให้เป็นหนุ่มเป็นสาวแต่งตัวโก้เก๋มา นุ่งซิ่นนุ่งผ้า วันนั้นไปเทศน์ที่อำเภอก็เอาเสียบ้าง แหมมันดูไม่ได้จริงๆ เหมือนดูสัตว์ สัตว์คึกสัตว์คะนอง พวกหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ ฉันทไต มนุษย์เก่งกว่านั้นเดี๋ยวนี้ มันคึกมันคะนองเหลือประมาณจนดูไม่ได้ หลับหูหลับตาไปเฉย ก็รู้ว่าซี้ซี้ ทองก็ทองแล้วผ่านไปธรรมดา ไม่ไปติดใจกับมันแหละทั้งสอง

สกปรกมากนะ เมืองไทยเราในเรื่องชนบประเพณีนี้ไม่มีแล้วนะ คว้ามั๊บบๆ เอาอะไรเอาเปรตเอาผีเอายักษ์ เอาหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ เข้ามาทับเมืองไทยเรา กามกิเลสนี้มันอวดกันหาอะไร มันก็มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์แล้วทำไมไม่พิจารณาบ้าง ให้ชินให้ซาพอเป็นพอไปธรรมดา ทำไมมันกำเริบเลิบบานยิ่งกว่าสัตว์ สัตว์เขายังมีเวล่ำเวลา มนุษย์นี้คึกคะนองยิ่งกว่าสัตว์ไปอีกนะ เลวกว่าสัตว์ว่างั้นเลย ดูไม่ได้ ถึงเวลาที่จะเทศน์ก็เทศน์บ้างละ ไม่มีใครเทศน์อย่างนี้ เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขาชิ เทศน์ไม่ได้ ลูบหน้าปะจมูกไปเสีย ไม่กล้าจะว่าให้กัน แต่ต่างคนต่างขี้ขำเรื่องเหล่านี้ให้หมิ่นคลั่งเข้าไปทั่วโลกดินแดนแล้วนะ ธรรมดูไม่ได้ธรรมก็จับเอาบ้างซิจะว่าไง มันเลอะเทอะมากนะเวลานี้เมืองไทยเรา

ทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่คอยเอารัดเอาเปรียบ ทุจริตทุกแบบทุกฉบับ ถ้าความดีแล้วไม่มาแสดงให้เห็น มีแต่ความชั่วทั้งนั้นแสดง ใครออกทางไหนก็มีแต่ความเลวร้ายทั้งนั้นๆ เอาธรรมจับตลอดชิ ใครจะว่าเก่งทางไหนๆ มันก็เก่งเพื่อความเลวๆ ไปทั้งนั้น ไม่ได้เก่ง

เพื่อความดีความดีอะไรนะ เลวไปโดยลำดับลำดับ นี่เพราะอะไร เพราะจิตใจมันต่ำทราม มากทีเดียว ธรรมเข้าไปไม่ติด ธรรมเกาะไม่ติด มีแต่บุตรแต่คุณเต็มหัวใจ มันจึงแสดง ออกมาตั้งแต่เรื่องบุตรเรื่องคุณความสกปรกโสมมจนดูไม่ได้ทั้งเขาทั้งเรา แต่ซึ่กับซึ่อยู่ ด้วยกันได้อย่างนั้นแหละ ความสกปรกต่อความสกปรกมันก็อยู่ด้วยกันได้ ถ้าอย่างอื่นเข้ามาผสมซึ่แล้วเข้ามาไม่ได้นะ ทองคำธรรมชาติเข้ามาไม่ได้ แต่เรื่องบุตรเรื่องคุณเขาอยู่เท่าไร กองเท่าภูเขา เขาก็เป็นภูเขาบุตรคุณอยู่นั้นละไม่เป็นอื่น เขาอยู่กันดีสบายๆ นี่โลกก็เป็น อย่างนั้นเวลานี้ อยู่ได้อย่างสบายๆ

เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งสนุกตักตักสนุกตวง ไม่ว่าจะการซื้อการขาย บริษัทบริวารต้องออกไป ตามๆ กันหมด คนอื่นเขาต้องแหย่ผากๆ ไม่มองดูหน้าเขาเลย ถ้าออกมาประกาศก็ ประกาศแต่ความดีๆ แต่มันไม่ทำนะความดี มันประกาศลอกโลกเฉยๆ จึงว่าโลก หลอกลวง เป็นอย่างนั้นละ ความดีความดีที่โลกทั้งหลายต้องการมันไม่เอามาทำ มันไป ทำความชั่วว่าเป็นความดีของมันไปเสีย มันไม่ดี ทำชั่วเป็นชั่ว ทำดีเป็นดีไปตลอดนั้นละ แต่โลกมันโลกสกปรก จะให้สะอาดอย่างนั้นไปไม่ได้ เคลื่อนออกไปตรงไหนก็มีแต่กอง มุตรกองคุณเคลื่อนออกไปๆ เหมือนคลั่งไปหมด โอ๊ย ฟังแล้วฟังไม่ได้ ดูแล้วดูไม่ได้

เหล่านี้มีใครพูดอย่างนี้มีใหม่ในประเทศไทย ก็มีแต่หลวงตาบัวคนเดียวพูดอย่างไม่มี สะทกสะท้าน ธรรมเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง นำมาพูดได้เพราะผู้ต้องการธรรมมีอยู่ทั่วโลก จะ ว่าไง เขากราบธรรม เขาไม่ได้กราบกองมุตรกองคุณ แต่ความจำเป็นจำใจของเขามีอยู่ เขาก็ ต้องคลุกเคล้าไปกับบุตรกับคุณ ก็เลสมีอยู่ในหัวใจมันก็สกปรก ทั้งๆ ที่ต้องการของดี แต่ ความชั่วมีอยู่ภายในมันก็ลากเจ้าของไปอยู่นั้นละ

นี่ควรพิจารณาณะพี่น้องทั้งหลาย ไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมแล้วจะไม่มีทาง เจริญนะ ใครจะว่าเจริญที่ไหนก็เจริญเถอะ มีแต่ไฟเผาไหม้กันทั้งนั้น ถ้ามีธรรมแทรก เข้าไปตรงไหนจะพอสงบร่มเย็นได้นะ คิดดูตั้งแต่จิตของเราวันไหนมันคิดมากๆ มาภาวนา ไม่ลงนะ วันไหนคิดมากแล้วภาวนาไม่ลง เท่านั้นละเห็นภัยแล้ว เอ๊ ทำไมวันนี้จิตเราจึง ภาวนาไม่ลงนะ มันก็รู้ที่เดียวว่าเพราะความคิดมาก ที่นี้ก็บังคับความคิดนี้ดีห่างออกไป เอาความสงบคืองานของธรรมเข้าไปแทรกบิ่บเข้าไป บังคับไม่ให้มันคิดเรื่องอะไร มันคิด มาพอแล้ว ไฟเผาหัวอกอยู่เดี๋ยวนี้ก็เพราะความคิดนั้นแหละ

ที่นี้ปิดมันออก เอาความคิดที่เป็นธรรมเข้ามา ความคิดเป็นธรรมก็ชะก็ล้างสงบ ร่มเย็น ที่นี้ใจร่มเย็นจำขึ้นมา นั่น สิ่งที่เราร้ายทั้งหลายหายไปหมด ก็เพราะกิเลสนี้มัน ขนเข้ามาเผาเจ้าของ เอาธรรมชะล้าง ธรรมอยู่ในหัวใจอันเดียวกัน ก็มีความสงบร่มเย็นได้ คนเรา ถ้าไม่มีการชำระเลยตายทิ้งเปล่าๆ นะ ใครอย่าไปหวัง เกิดมามีแต่ความหวังๆ แต่ มันผิดหวังไปเท่าไรไม่ได้คิดเหอ คิดบ้างซิ มันมีแต่ผิดหวังนั้นละคนเรา ถ้ามีธรรมแล้วพอ

เป็นพอไป ทุกข์ก็ไม่มากเหมือนโลกทั่ว ๆ ไปเขาทุกข์ โลกไม่มีธรรมทุกข์ นี้ไม่มีที่จืดแวนะ จมไปเลย ๆ แต่ทุกข์ของผู้มีธรรมแทรกอยู่นี้ยังมีทางจืดทางแวนะ มีฝั่งมีฝายอยู่บ้าง ให้ยึดนะ

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอ พวกเราสัตว์โลกทั้งหลายใครเลิศเลอ แข่งพระพุทธเจ้า จึงได้เอาอันนี้ไปโปะศาสนา ไปโปะธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเสียนักหนาจึงมองหาธรรมไม่เห็น เวลานี้ไม่มีใครมีธรรมในใจ มีแต่กิเลสออกหน้าออกตา มันเลิศตรงไหนกิเลส กราบมันเสียบ้างซิ กิเลส สรณัง คัจฉามิ เสียบ้างซิ พุดทำไมพุทฺธ ธมฺมํ สงฺขมฺ สรณํ คจฺฉามิ ไม่เกิดประโยชน์อะไรนี้ พุดไปเฉย ๆ หัวใจไม่มีธรรม มีแต่บุตรแต่คุณ กิเลสค้นหาเต็ม หัวใจ ให้พากันคิดบ้างนะ อย่าพากันดินกันตืดจนเกินไป ดินเท่าไรถึงวันตายก็ได้แต่เรื่องของกิเลสพาดิน หาความสุขความสบายไม่ได้ ความสมหวังไม่มี ถ้าธรรมพาดินแล้วดินเท่าไรยิ่งเบียดยิ่งกว้างออกไป ดินเท่าไรยิ่งกว้างออกไป ดินสู้กิเลสละซี

นี่เคยพุดให้ฟังแล้วที่ได้นำธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้ มาสอนเรียกว่าเดินตาย ออกมานะ ถ้าหากว่ายังได้สู้กันไปอีกนี่ดีไม่ตีตายละ เพราะเอากันอย่างไม่ถอย พัดกับกิเลส ล้มลุกคลุกคลาน เราเคยพุดแล้วไปน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา ทั้ง ๆ ที่ไปสู้กับกิเลส สู้มันไม่ได้ ๆ หายไม่ใช่หงายธรรมดา หงายแบบไอ้หยองนี่ละ ไอ้หยองหงายยังงี้ หงายหมา นี่ไอ้หยอง หงาย ล้มทั้งหงายสู้มันไม่ได้ แต่ความมุมนานะนี่สำคัญ สู้ไม่ได้คราวนี้ เอา กลับไปอีก ไปหาครูบาอาจารย์ ไปลับหินอีก

พ่อแม่ครูจารย์มันเราลืมเมื่อไร แหม ฝังลึกมากนะ ในโลกธาตุนี้ ในปัจจุบันนี้ เรา เติบโตจนสุดหัวใจเลย เติบโตจนพ่อแม่ครูจารย์มัน ผิดแง่ไหน ๆ ท่านตีปี่วะ ๆ แล้วไปตามทางของท่านที่สอน ๆ ได้อุบายวิธีใดไม่พ้นจากพ่อแม่ครูจารย์มันเรา แล้วกลับไปอีกล้มมาอีก เอาอีก กลับไปอีก ล้มมาอีก ล้มหมาล้มแมวมั่วสับกันไปละที่นี้ ล้มแมวมันตบได้ ล้มหมามีแต่ ร้องแหย้ง ๆ ต่อไปมันก็ล้มแมว ต่อไปก็เริ่มเป็นเสือดาว เสือโคร่ง ขึ้นละ พัดกัน ๆ กิเลส อ่อนตัวลง ๆ ที่นี้ก็หนักกำลังขึ้นไป

พัดเสียจนกระทั่ง เอ้าพุดให้มันตรง ๆ เอาจนกระทั่งสำคัญตนะว่า เหนอ นี่ไม่ใช่เป็น พระอรหันต์น้อยแล้วหรือ ทำไมกิเลสตัวไหนตั้งแต่ก่อนมันเอาเราเสียจนหงายหมา ๆ ที่นี้ มันไปไหนหมด ปรากฏไม่มีอะไรเลยในหัวใจ แต่พุดเฉย ๆ นะ ยังไม่ได้สำคัญตนะว่าเป็น อรหันต์ คือพุดในเวลาทีกิเลสมันหมอบ ค้นหาที่ไหนก็ไม่เจอ ๆ อ้าวมันอยู่ที่ไหนชัดเข้าไป ค้นหาอยู่อย่างนั้นตลอด งานของจิตนี้ไม่ถอย ถ้างได้ตามกิเลสแล้วเป็นไม่ถอย ให้ถอย ไม่มี ไม่มีก็ค้นหา เรียกว่างาน

พาดเข้าไปเดี๋ยวกิเลสไหลออกมา เหนอนี้ภูได้เห็นตัวมึงแล้ว ชัดกันอีก ๆ อยู่เรื่อย ๆ ตั้งแต่กิเลสมันเอาเราหงายหมา บทเวลาเราชัดกิเลสได้ค้นหา จนได้ว่า เหนอ ไม่ใช่เป็นพระ

อรหันต์น้อยๆ แล้วเหอ กิเลสไม่เห็นมีเลย มันไปไหนหมด แต่ไม่เกิดความสำคัญะ คือ ค้นหาไม่เจอก็ว่าเอาเฉยๆ แต่ความเข้าใจเจ้าของว่ายังมี เต็มอยู่ในหัวใจเรา มี เป็นแต่เพียงเวลานั้นค้นหาที่ไหนก็ไม่เจอ ก็ยกเอาตรงนั้นล่ะว่า เหอ กิเลสมันไปไหนไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วเหอ

นี่เวลาธรรมมีกำลังล้ำฟ้าฟ้าเอาชิ ล้มลุกคลุกคลาน น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาคนๆ นี้ พระองค์นี้แหละ เราพูดจริงๆ เราเป็นเองนี่นะ ถ้าคนอื่นเป็นมาพูดอาจผิดๆ พลาดๆ เราเป็นเองไม่ผิดพลาด ความมุมานะนี้ไม่ถอย อันนี้อันหนึ่งที่อยู่มากที่สุดทีเดียว ไม่ได้ต้องติ มันจะเป็นยังไงก็เอา ไม่ถอย เอาอีกๆ หลายครั้งหลายหนก็จนได้ถึงขั้นอรหันต์ปลอม วังั้นเถอะ เหอ ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วเหอนี้ หายเจ็บไปหมด ชัดกัันอีกๆ บทเวลาธรรมมีกำลังแล้วนี้ธรรมทำงานนี้เหมือนกิเลสทำงาน คิดปรุงออกเรื่องใดมีแต่กิเลสทำงานเป็นอัตโนมัติบนหัวใจของสัตว์

ที่นี้เวลาธรรมมีกำลังมากแล้วธรรมเป็นอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน เว้นแต่หลับ มันจะหมุนตัวๆ ของมัน ฆ่ากิเลสตลอดเวลา จนกระทั่งกิเลสสิ้นซากไปหมดไม่มีอะไรเหลือ แล้วไม่ต้องสำคัญว่า ไม่ต้องพูดว่า ไม่ใช่เป็นอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมา อรหันต์ใหญ่ก็ไม่ว่า อรหันต์น้อยก็ไม่ว่า เหอ เท่านั้นพอ ผางขึ้นมาเท่านั้น นี่เพราะความอุตสาหะพยายาม ไม่ใช่ความท้อถอยอ่อนแอ ของดีมีอยู่ ไม่ใช่ไม่มี ท่านจึงสอนว่า วิริเยน ทุกขมจเจติ คนจะล่วงทุกข์ไปได้เพราะความเพียร ถ้าไม่มีความเพียรจรม นี้ก็บีกบีนอย่างนี้เอง

จนกระทั่งถึงมันจำขึ้นมาแล้ว ไม่ถามหา อรหันต์น้อยก็ไม่ถาม อรหันต์ใหญ่ก็ไม่ถาม สนุทธิฎฐิโก ชั้นสุดท้ายประกาศปางขึ้นมาเท่านั้น พอ ที่นี้ตั้งแต่วันนั้นมา ไม่มีกิเลสตัวใดเข้ามาแผงในหัวใจให้เกิดความสงสัยว่า เหอ กิเลสตัวนี้เกินกว่ามึงมันเสียไปตั้งแต่วันนั้นๆ มึงยังโผล่หน้ามาอีกเหอ ไม่เคยมี ตั้งแต่วันนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งกวนใจคือกิเลสอันเป็นตัวสมมุติจึงไม่มีในหัวใจ มีแต่บรมสุขจำอยู่ สอนโลก โลกเต็มไปด้วยความทุกข์ เราไม่มีทุกข์ มีแต่บรมสุขเต็มตัว

นี่จำเอานะ เวลามันเกิดขึ้นมานี้ไม่ได้คาดได้หมาย คาดไม่ถูก หมายไม่ถูก ธรรมชาตินี้เป็นขึ้นมาเอง เรียกว่าธรรมชาติ เป็นขึ้นมาเอง ตั้งแต่นั้นมาหายสงสัยหมดเลย สอนโลกมีแต่ความเมตตาสงสารล้วนๆ เท่านั้น ให้เป็นอย่างอื่นอย่างใดไปไม่มี อดีตของเจ้าของก็ไม่มี อนาคตก็ไม่มี ปัจจุบันก็หมด ทำไมจึงว่าอย่างนั้น อดีตที่เคยเกิดมาในภพชาติใดเป็นยังไงๆ มันผ่านมาหมดแล้ว อนาคตจะไปที่ไหนอีก ก็มันไม่ไป แล้วปัจจุบันเป็นยังไง ปัจจุบันก็เต็มเหนี่ยวแล้วหมดปัญหา รวมแล้วอดีต อนาคต ปัจจุบันเป็นสมมุติทั้งมวลปล่อยหมดโดยประการทั้งปวง ไม่มีอะไรเหลือ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดไหน ทำไมจึงกอดตั้งแต่บุตรแต่คุณอยู่ เสกสรรให้เป็นของดีบของดีเป็นทองคำทั้งแท่ง มันจะเป็นได้ยังไง ก็บุตรคุณรู้จักอยู่ทั่วโลก ค้นหาทองคำมีอยู่ใต้กองมูตรกองคุณนั่นแหละ ให้พยายาม ไม่งั้นจะตายทิ้งเปล่าๆ แหละ ครั้นเวลาอยู่เป็นผู้เป็นคน มีชีวิตชีวานี้ไม่สนใจกับอรรถกับธรรม กับวัดกับวา กับครูบาอาจารย์ เวลาตายแล้วก็นิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา นิมนต์มาหาสะแตกอะไรเราอยากว่าอย่างนี้ เวลาใช้ชีวิตอยู่มันไม่มองดูหน้าพระดูหน้าธรรมอะไรเลย เวลาตายแล้วจะไปเคาะโลงโป๊กๆ รับศีลนะพ่อ รับศีลนะ ฟังซิ ตัวหัวมันเองที่เคาะโลงโป๊กๆ มันก็ไม่เคยได้ไปรับศีล แต่มันไปเคาะโลงบอกพ่อรับศีล มันบ้าซ้ำกันกับบ้า บ้าซ้ำบ้า นี่ความโง่เขลาของเรา

สร้างให้มันพอซึ่ในหัวใจจะประกาศข้างขึ้นในหัวใจ ธรรมพระพุทธเจ้าจะอยู่ที่ใจ สัมผัสที่ใจ รู้แจ้งที่ใจ หายสงสัยที่ใจ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้าละ บรรดาสาวกทั้งหลายตรัสรู้ขึ้นมาไม่มีองค์ใดไปถามพระพุทธเจ้าเลย สนฺทิฎฐิโก รู้จำเพาะตน เรียกว่ารู้โดยลำพังตนเอง นี่เป็น สนฺทิฎฐิโก รู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติเป็นผลขึ้นมาแล้ว ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า ธรรมนี้ไม่ต้องการให้ใครทูลถาม ถึงขั้นนั้นแล้ว สนฺทิฎฐิโก จะรู้เองเห็นเอง ท่านบอกอย่างนั้น ท่านสอนตั้งแต่วิธีการกำลังดำเนินไปนี้ แต่เวลาถึงนั้นแล้วไม่ถามกันแหละพระอรหันต์

เดินไปนี้จะไปทูลถามพระพุทธเจ้า แต่พอตีฝนตก ไปยืนอยู่ใต้ถุนพระคันธกุฎี พอฝนตกแล้วพิจารณาน้ำฝน นั้นเห็นใหม่ท่านฟังธรรม ท่านปฏิบัติธรรม ฝนตกลงมาจากชายคาตกลงมากระทบกัน น้ำข้างล่างกับข้างบนตกลงมากระทบกัน ตั้งเป็นต่อมเป็นฟองขึ้นมาแล้วดับไปๆ ท่านพิจารณาเรื่องสังขาร ไม่ว่าดีชั่ว เกิดดับๆ เกิดที่ใจ พิจารณาเข้าไปหาต้นตอมันคือใจ อวิชชากิเลสขาดสะบั้นออกไปจากนั้นแล้ว ผางเลย หหมด พอฝนตกหยุดกลับ แทนที่จะไปทูลถามพระพุทธเจ้ายังกลับ ไม่ต้องไปทูลถาม นั้นละสนฺทิฎฐิโก ประกาศแล้วไปทูลถามหาอะไร สนฺทิฎฐิโก ก็พระพุทธเจ้าประกาศไว้แล้ว

นี่ธรรมเป็นของเลิศเลอมาขนาดไหน เวลานี้มีตั้งแต่เรื่องกิเลสตัดหาความชั่วช้ำลามกเหยียบย่ำทำลายธรรม เรื่องธรรมจะไม่มีในเมืองไทยเราแล้วนะเวลานี้ ทั้งๆ ที่เป็นชาวพุทธ ไม่ว่าผู้ใดๆ ออกลวดลายตั้งแต่เรื่องของกิเลส เรื่องความชั่วช้ำลามก เรื่องเอารัดเอาเปรียบ โอ้ย ชิงดีชิงเด่น จะว่าได้ดีจากไหนมาซึ่งกัน ซึ่งชั่วซึ่งความเลวทรามถูกต้อง ซึ่งดีชิงเด่นมันชิงอะไร ไม่เห็นมีดีที่ไหนในหัวใจ มีแต่ความชั่วช้ำลามก เลวมากนะเวลานี้

ให้พากันพินิจจิตใจเรา เราอย่าไปหวังเอาตามที่กิเลสมันหลอกลวง ว่าจะให้ได้ อย่างนั้น ให้ได้อย่างนี้ ผิดหวังทั้งนั้นละพวกนี้ ผู้ไม่หวัง หวังธรรมแทรกกันไปด้วย อันนั้นก็เอาไป มีปากมีท้องไม่ใช่ท้องข้าง ปากคนท้องคน อิ่มเท่าคนพอ เป็นสุข ปากหนูท้องหนูอ่อม

เต็มพุงของหนู หนูเป็นสุข คนเราก็เหมือนกันไม่มีใครเป็นเหมือนท้องช้าง เราอย่าคืบอย่า
คลาน อย่าดีดอย่าดี้นจนเกินไป มันทำลายตัวเอง เข้าใจ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

(ปูลีผาแดงถวายทองคำ ๒ บาท หนึ่งสลึง ครับ) เออ เก่งปูลี ทองคำประเภทชิม
ชาบ ชิมชาบมาเรื่อยๆ ได้ทุกวัน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz